

MAGYAR KURIR

Bécsből, Pénteken, December 14-dikén 1821.

Franciaország.

Megkészlővén a' Követek' kamarájában jó sokáig tartott vetekedések után a' Király' kinyitó beszédjére adandó Köszöneti-válasz, ezt az ő Felsége' különös parancsolatja szerint, most legelőször, csak kis Követség vitte a' thronus' elejébe, melyről ezeket olvassuk a' Párisi Ujság-levelekben: — Minekutánna Nov. 30-dikán a' Követek' kamarájában az előbbeni napi határozások felolvastattak volna, legelőbb a' Belső Ministernek Gróf Simeonnak a' Kamara' Elölülőjéhez írott jelentése olvastatott-fel, a' melly e' volt: — „Elölülő Ur! Az Ur ezen kérdéssel tisztelt-meg engem', hogy melly napon és melly órában fog a' Királynak tetszeni, a' Követek' kamarája által az ő Felsége' kinyitó beszédjére ezen Kamara által készített Váloszt elfogadni? Király' ő Felsége' nékem megparancsolta, hogy adjam tudtára az Urnak, hogy az ő Felsége' aharatja az, hogy néhi ezen Válasz, ma November' 30-dikán estvéli 8 órakor, csak az Ur, Elölülő Ur, 's a' Kamarának két Titoknokjai által adatassék-be (Ennek hallására, jobbról balról elesudálkoztak a' kamara' tagjai), mint ez a' kamara' 1814-ben Augustus' 13-dikán készült Regulázatásának IV-dik Titulusában találtató 2-dik és 3-dik Czikkelyek szerint megeshetik.“ — Aláírta: Gróf Simeon, belső dolgokra ügyelő Sztatustitoknok Minister.

Erre egy tag felkiáltván, hogy hát miért csak két Titoknok, miért nem mind

a' négy? — a' Minister így felelt: „Meghatározott rendszabás találtatik ezeránt a' kamara' Regulázatásának két Czikkelyeiben.

Az itt említett két Czikkelyek szó-rólszóra így vagynak: — 2) Czik. A' Királyhoz intéztetett Irások, a' kamarának nagy vagy kicsiny Követségei által vitetnek a' Király' elejébe, aszzerént, mint a' Királynak tetszik — 3) Czik. A' kisebb Követség áll, az Elölülőből és két Titoknokokból.

A' Válasz, mellyet a' kamarától ennek Elölülője és két Titoknokjai a' feljebb emlitett napon és órában a' Király' elejébe vittek, 's a' mellyet ő Felsége' csak a' kabinetjében fogadott-el, e' volt: —

„Király! a' Felséged' hűséges alattvalóji, a' Departamentek' küldöttjeik, a' thronus' grádiesfokai' elejébe hozzák a' magok készségének és tiszteletének mély érzékenységgel való kifejezését; 's szerencséseknek tartják magokat, hogy ezen érzéshez egyszermind azon igasság' kifejeztetését is hozzá adhatják, a' mellynek csak egy Törvényes (Legitimus) Király' méltó, meghalgtására. —

„Király! a' Felséged' keserősége, egész Franciaország' keserve vala. Az ország' a' maga Királyával egygyütt ama' bölcsónél találja vigasztalását, melyben a' mi szeretetünknek és a' Felséged' példadadásainak öfököse nyugszik. Ezen gyermek tellyesíteni fogja a' maga születésének ígéreteit 's a' Felséged' nyájasságának ohajtásait. A' Felséged' szemel előtt fog ő felnevekedni a' köz boldogságra, 's a'

Felséged' lelkétől eltelve, egygyesíteni fog
ő minden szíveket. —

„Király! mi szerencsét kívánunk ma-
gunknak a' F. ged' minden idegen Hatalmas-
ságokkal való barátságos állapotjaihoz, igaz-
ságos bizodalommal lévén az eránt, hogy ez
az illy becses békesség nem olly áldozatok
által fog vásároltatni, mellyek a' nemzetnek
becsületével 's a' Koronával meg nem egy-
gyeznének. —

„A' Felséged' jótévő tekintetei mind
azokra az inségekre kiterjeszkednek, a'
mellyek Európát látogatják. Az idegen és
a' Francia, mindnyájok áldják azon ol-
talmazó kezet, a' melly ezen inségeket,
az emberiség' becsületére, enyhíti. Adja
Isten, hogy a' Vallás és a' népek' java.
a' magok egész nehézségekkel tétettesse-
nek a' nemes lelkü Politikának mérő ser-
penyőjébe, mert így vég fog ezen insé-
geknek vettettetni. —

„Király! köszönet legyen Felséged-
nek az oltalmazó előrevaló gondoskodá-
sért! ehez folyamodnak a' mi fenyeget-
tetett határaink a' magok' veszedelmek-
ben, 's esdekelve kívánnyák, hogy a' ra-
gadó nyavalyának kizárattatása végett leg-
hathatósabb és legszorosabb eszközök vé-
tettessenek elé. —

„Belső állapotunknak tekintete; szor-
galmatoskodási és mesterségi előlépéseink;
a' kereskedésnek könnyebb közösülések
által ígértetett új élet; a' Státus' kincse-
nek gazdagsága, a' melly által hitelünk
nagyobbztatik; az adózás' némeinek elő-
rehaladó kisebbítettése, mellyet a' széle-
sebben kiterjesztődő kiméllések még job-
ban is meg fognak könnyíteni; az ahoz-
való reménség, hogy a' Provisoriai álla-
potból ki fogunk lépni; a' Felséged' inté-
zetei alatt a' rendszeréntvaló Administra-
tziói Systemára nézve tétetett első lépé-
sek; azon hűségés ármádának, mellyet

a' becsület és Királyya eránt viseltető sze-
rety' elválhatatlanul a' maga' zászlójához
csatol, rend- és fenyték-tartása: — mind
ezek a' vonások együttvettetve, a' kö-
zönséges boldogságnak olly képét tüntetik
szemeink' elejébe, mellyek általjában olly
tulajdonságaik, hogy a' Felséged' atyai
szívét megillethetik. —

„Mi, mint a' Felséged' népei hálá-
datosságának 's gyermeki szeretetének or-
ganumai, nem tartunk attól, hogy ezen
tisza örömet legkissebb tekintetben meg-
kissebbitjük, ha a' földmivelésnek, Fran-
czia Ország termékeny gabona-hamarájá-
nak becsülettel tellyes panaszeit, a' thronus
grádicsfokainál hallattatjuk. Ennek a' mi
napkeleti, déli, és napnyugoti departa-
mentjeinkben mind inkábbinkább neveke-
dő fogyatkozásai kimutatják azon későre elő
vettett eszközöknek elégtelenségét, mel-
lyek által a' gabonának idegen Országok-
ról való behozattatását meg kell vala gá-
tolni. —

„Egy nem kevesebbé szorongató ügy
számláltathatik, még a' Felséged' népeinek
legelsőbb fogyatkozásai közzé. Azon nagy
lelkü gondolatokkal, mellyeket Felséged
ezeknek szíveikben olvasott, ők tele lé-
vén, azt kívánnyák, hogy vigye tökélle-
tességre Felséged a' maga nagy tetteit.
Ők azon szükséges intézeteket várják Fel-
ségedtől, mellyek nélkül a' Constitúzió
fenn sem állhat. Ők ennek halhatatlan
Szerzőjétől azt kívánnyák, hogy a' Con-
stitúzióval minden törvényeink megegy-
ező hangra igazittassanak. —

„Ekkór, Király! ekkór fognak Fel-
ségednek minden kívánságai betöltetni,
az indulatoskodások magok-magokban el-
csendesedni, 's az egymás eránt való bi-
zatlankodás elenyészni. —

„Az a' Monarkhiai és Constitúziós
lélek, a' melly Francia Országának lelke,

minden erőltetett iparkodás nélkül el fog arra az egy yességre jutni, mellyet Felséged nekünk ajánl. Egy, a' maga princípiumai mellett állhatatos 's nyilvánosság magaviseletű Országlószék, bátorságba helyhezveti azon thronusnak dicsősségét és állandóságát, a' mellyet Felséged illy nemes lelkűséggel a' közönséges Szabadság' Oltalmazójának nevezett: "

Király ö Felsége mind ezekre ekképpen felelt: —

„A' Válasz, mellyet nekem általadtok, már előttem esmeretes. —

„Tudva vagynak előttem azok a' nehézségek, mellyek a' gabonának eladatását terhesítik. Bár melly eleven emlékezetben legyen is nállunk az éhségnek ideje, csakugyan én legelőször szoritot-tam-meg az idegen gabonának hozzánk való behoztatását. A' törvények szorosan betöltöttettek; de semmi törvény ellenék nem állhat azon kárvallásoknak, mellyek az igen bőséges aratások által okozatnák. Egész Európa érzi ezt ezen szempillantásban. Azok a' jobbitások, mellyek a' Kamara' váloszában lerajzoltattak, kedvező bizonyosságot tesznek az én Ministereim által elővetetett eszközökről: de a' mellyek csak a' Kamaráknak hűséges egy-kézre-való-dolgozása és bölcsessége által kaphatnak állandóságra 's gyarapodásra. —

„Én az én jusaimat, 's törzsökömnek és a' Francia névnek becsületét, számkivettetésemnek és üldöztetésemnek ideje alatt is, megtartottam. A' thronuson ülve 's népeim által körül vétettetve, már annak csak meggondolása is felháborít, hogy én valaha a' nemzet' becsületét 's koronám' méltóságát feláldozhatnám. —

„Akarom hinni, hogy azok, kik a' Követek kamarájában ezen hozzám intézetett Válaszra votizáltak, többnyire, nem fontolták-meg úgy, mint kellett volna az

ebben előforduló kifejezéseket. Ha nékiek ezeknek jobb megfontolására idejek lett volna, meg nem szenvedtek volna abban egy olly feltételt, mellyet én, mint Király, nyilvánosságokban kijelenteni nem akarok, és mint atya, örömet szeretnék elfelejteni. "

A' Bécsbe Párisból megérkezett legújabb tudósítások Dec. 3-ik és 4-ik napjáról valók. A' Köv. kamarájában legelőbb az Igasság' Ministere (Deserre) állott elé két Törvény-Jovallásokkal, mellyek között az első a' nyomtatási szabadsággal való visszaélésekért már törvényesen meghatározott büntetéseket tárgyazza. Ezen új Törvényjovallásban némelly toldalékok adat-tatnak a' már fennálló törvényekhez azokra nézve, kik a' nyomtatási, vagy akár melly egyéb közönségessétételi mód által valamelly bünt követnek-el. A' második Törvényjovallás az Ujságokat tárgyazza. Tudjuk, hogy ezekre nézve az' utóbbi ülések alatt olly törvény hoztatott vala, hogy ezek a' mostani ülésig Censúra alatt legyenek. A' mostani Törvényjovallásban azt kívánja az Országlószék, hogy ezen Censúrázási állapotban hagyattassanak az Ujságok egész az 1826-dik esztendőbeli üléseknek végéig, az az, öt egész esztendeig.

Ezen Törvényjovallásoknak felolvasatása után nagyon heves hánykodások fordultak elé ezan Kamarában, melyre a' Kamara' Váloszának a' Király által való hídag fegadtatása szolgált tárgyul. A' Kamara' jobb oldalának éppen szélső szárnyáról (hol az úgy nevezett Ultrák ülnek) Delatot nevű tag felszollalván, több másokkal egygyütt nagyon hevesen megtámodta a' Ministereket, azért, hogy a' Király illy hidegen fogadta a' Kamara'

Válosztát, azzal vádolván szemtűlszembé öket, hogy a' Kamara' tagjai ellen a' Király előtt rágalmazást követtek-el, 's hamis feladásaik által a' Királyt magcsalták volna. Az Igasság' Ministere felelni' akart a' Delatot' vádoló beszédére, hanem Generális Donadiou félbe szakasztotta véle a' beszédet. Ekkor az Elölülő szollaltfel, a' rendet helyre állítani 's a' Kamara' rendszabásait megtartatni iparkodván: de ennek beszédét meg De-la-Bourdonnaye szakasztotta félbe. A' bal oldal, hol a' Liberálisok ülnek, ezen egész zsinatolás alatt csendesen halgatott: csak Corcelles és Chauvelin tettek vagy két szóból álló intermezzót.

Azon ítélet ellen, mely által a' Pairkamara Maziau nevű Ex-Oberstlieutenántot csak öt esztendei fogságra büntette, illy protestálást adtak-be azon 64 Pairek, kik abban meg nem egygyeztek: — „Az alább megnevezett Francia Pairek, kik a' Maziau Antal' perében mint ítélő bírák ültek — meggondolván, hogy a' Constitúciónak 1-ső Czikkelye szerént a' törvény előtt minden Francziák, akár mely ranguak legyenek, egyenlők; hogy a' 67-dik Czikkely szerént csak egyedül a' Királynak van jussa a' megkegyelmezésre 's a' büntetésnek megváltoztatására; hogy a' 68-dik Czikkely szerént, a' most fennálló törvények mind addig ereben maradnak, míg törvényesen el nem töröltenek — meggondolván végezetre, hogy a' 369 Czikkely szerént minden kárhoztató ítélet-tételben szórólszóra fel kell azon törvény-czikkelynek hozattatni, a' mely szerént a' bűnösnek büne meghatározatik 's a' büntetés reá alkalmaztatik: kinyilatkoztatják, hogy ők a' Maziau ellen kimondatott ítéletnek azon részét, mely a' büntetésnek reá alkalmaztatását illeti, és a' mely a' jelen volt Pairek' mint ítélőbírák

számának csak három-nyolczadrésze, az az 64 ellen 39 vokok által határozatott-meg, úgy nézik, mint a' mely a' Pairek' ítélőszékének hatalmát által hágta, 's mind a' Király mind pedig a' Kamara' méltóságának kettős megsértetését foglalja magában.“

Párisban a' Királyi Itélőszék, az öregebb, már 70 esztendőt töltött Lacrocellé ellen, ki a' Francia Akademia' tagja, pert indítván, ötöt egy hónap bézárattatásra és 200 Frankokból álló birságfizetésre ítélte, azért, hogy a' Censurái törvényeket által hágta az által, hogy a' Minervának kiadását, mely már régebben megtiltatott, apró könyvecskékben folytatta. Az öreg tudós, maga személyesen megjelent volt az Itélőszék előtt, de látván, hogy rosszszúl üthet-ki a' per, oda hagyta a' szálát, melyre nézve csak per Contumaciam ítéltek-meg.

Joniai Szigetek.

Korfuban illy Proklamáció intézetett a' néphez Oktober' 29-dikén: — „Minekutánna ő Excellentiája a' Lord Fő Biztos ezen hónapnak 9-dikén a' Nagy Méltóságú Sénatusnak és az Elölülőnek meg egygyezésekkel egy Proklamációt tétett közönségessé, mely által ő Felségének (Nagy Britannia' Királyjának) ezen Szigetek Felséges Protektorának, azeránt való tellyes megelegetését kinyilatkoztatta, hogy ezen Szigetek a' szomszédban folyó hadakozásban tellyes neutralitást fognának tartani, 's a' mely Proklamációban legnagyobb keménységgel megintettek ezen Szigeteknek lakosai, hogy a' neutralitás' törvényeit lelkiismeretesen és legnagyobb pontossággal megtarttsák — 's minthogy ezen parancsolatok és rendelkezések ellen a' neutralitás

nem csak nyilvánvalóan megsértetett, hanem a népek törvényeivel sőt az emberiséggel is ellenkező dolgok oly módon elkövetettek, hogy, mint példának okáért a mi Cerigo szigetén történt, undorodás nélkül még csak megemlíteni se lehet — mind ezek után 's mind ezekre nézve, minekutánna a Senátust és az Elölülőt az eránt meghalagatta volna a Lord Fő Biztos Ur, hogy az említett neutrálitásnak megsértetését micsoda utak módok által lehetne meggátolni, a közönséges csendességet fenntartani, és az elcsábított embereket, a kik ezen szigeteket a körülettek folyó minden rettentőségeknek örvényébe belé vinni iparkodnak, a magok tulajdon bolondságoknak vagy vigyázatlanságoknak következéseiktől megőrizni, jónak találja kihirdettetni: —

1) Hogy a jelenvaló Proklamáció kihirdetetésének napjától fogva, a hadakozó részeknek, vagy akármedly más ezen hadakozó részek között valamelyikkel tartó Státusnak hadakozó hajóji, a Joniai egygyesült szigeteknek egy kikötőhelyébe is, semmi esetben (ha csak szélveszek által hanyattatván, oda ki nem vettetnek) be ne bocsáttassanak. —

2) Hogy ezen hajókkal semmi féle közösülés meg ne engedtessek, különben, hanem csak a Joniai Országglószéknek arra meghatalmaztatott tisztviselőji által — és

3) Hogy ha ennekutánna valamely Joniai alattvaló, avvagy más akármi ezen Joniai szigeteken tartózkodó ember, az említett hajókkal, legkissebb önként való közösülésbe bocsátkozni mérészleni fog, az illy ember, mint a ki a Joniai Országglószék ellen nyilvánvalóan rebellióba avatkozott, mint ilyen, úgy büntetessék meg. —

„Ezen Proklamáció Görög és Olasz

nyelven nyomtattassék ki, és, hogy mindeneknek tudokra legyen, közönségesen hirdetessék ki. — Kélt Korfuban, Oktober' 29-dikén 1821-ben. — “

„Hankey, a Lord Fő Biztos Titoknokja.

Spanyol Ország.

A Madridból Nov. 19-dikén indult tudósítások szerént az Országglószék egyszerre mind kitétte hivataljokból azon tisztviselőket, kik azt a kérelmet, hogy Király ö Felsége a maga Ministereit becsássa-el, aláírták. Ezek között van a Cordovai Fő Gondviselő a híres Orátor Galiano is.

Barcellonából így irtak November' 27-dikén: — „Alig kezdttünk a Sargahidegnek szünése után szabadon lehelteni, 's már ismét a Politikai ragadó hideggel kell bajlódunk. Kihirdetett, hogy Riegó nem soká meg fog nálunk jelenni. Már környékünkön tartózkodik.

Miként follyanak a választások, erre illy példákat hord-fel hasonlóképpen egy Madridi magános levelező: — „Alcalában a Választás napján a Consistorium háza elejébe, hol a választás folyt, egy Koporsót tettek ki a Liberálisok, melyen illy irás olvastatott, hogy minden bizonnyal sokak életjekkel fognának fizetni, ha ez vagy amaz megnevezett személyt nem fognák választani.

Spanyol Amerika.

Limának az Independens armáda által lett elfoglaltatásáról már magától a Fő-vezértől San-Martintól is megérkezett a tisztiképpen való tudósítás Santiagóba, a hol az, Aug. 14-ikén hirdettetett ki annak

módja szerint. A' tudósítást Julius' 19-dikén írta alá a' nevezett Fő-vezér Limában. Semmit nem emlékezett benne affélel, hogy a' városnak elfoglalását valamely verekedések előzték volna meg. A' Királyi sereg' kevés maradványa, a' melly eddig Limát védelmezte, a' hegyek közzé vonta félre magát. Callaóban, Lima kikötőhelyében még 700 emberekből álló oltalmazó sereg találtatik. San - Martin Proklamátiót intézvé a' Limai lakosokhoz, a' Szabadságnak minden boldogító jusaival biztatja őket s megígéri nekik, hogy 40 napok elegendők fognak lenni minden Perui tartományoknak minden még ott találtató ellenségtől való kitisztítására. Meghívja a' Perui lakosokat, hogy gyűljenek össze a' Szabadság' zászlóji alatt, hogy minden hadakozás' inségeinek annál hamarabb véget lehessen vetni. Azokat, kik a' valóságos hadakozásban részt nem vehetnek, arra inti, hogy formáljanak a' csendességnek fenntartására ügyelő nemzeti sergeket. —

Venezuelából olly tudósítások érkeztek Londonba, hogy Sept. 29-dikén már Carthagenát is elfoglalték volt a' Republikai sergek.

Nagy Britannia és Irlandia.

Az Irlandia' déli részein folyó lármák naponként tüzesednek. Olly történetek fordulnak elé, mellyektől undorodik a' természet. A' Limericki és Corki Grófságokkal határos Triperary nevű Grófságban Shea Edmund nevű gazdag fő Árendás a' maga Al-árendásait elkergetni kéntelenített azért, hogy sem a' taksát meg nem fizették, sem dolgozni nem akartak érte, melyre nézve néki napzások által kellett dolgoztatni. Nem régen egy aláíratlan levelet vett ezen

Árendás, melyben olly intés találtatott, hogy haladék nélkül fogadja vissza előbbeni Al-árendásait, mert különben fel fog a' háza gyujtattatni. Az Árendás nem gondolt a' fenyegetődzéssel, hanem inkább oltalmazó eszközöket szerzett, s a' gyilkosokat töltött puskával fogadta, de a' kik Nov. 19-dikén olly nagy számmal jelentek - meg, hogy az Árendásnak eszibe se' juthatott, hogy magát védelmezze. Meggyujtatván a' háza, kiűtött ugyan közükbe, de azonnal halálra gyilkoltatott, s a' tűzbe vettetett, s egész familiája minden napzásokosával, mindegyütt 17-ten, a' gyilkosok' dühe' áldozatjává lettek. Valami útas, ki ott az országúton ment - el, kérdezte a' parasztoktól, hogy micsoda tűz ez? s illy feleletet kapott tollök: — „Semmiség — csak a' Shea' emberei állottak rajta boszszút, kiket majorjából elkergetett vala.“

Skotziában a' Dudások, kik ott még ma is a' Hegyi-lakosok' nemzeti muzsikásainak tartatnak, esztendőnként jutalom felett való vetélkedést szoktak tartani, melyre Londonban az úgy nevezett Hegyi Társaság szokta a' jutalmakat adni. Az idén Edinburgban Aug. 2-dikán déli 12 órakor a' Királyi théatromon tartatott a' vetélkedés; 52 Dudások állottak - ki a' magok nemzeti ruhájokban számos tánczosokkal egyetemben. A' vetélkedésnek 3 órakerlett vége, midőn az ítélőbirák oldalszobába mentek ítélet-tételjeknek meghatározására, melly meglévén Lord Arbuthnot kiáltotta - ki a' nyerteseket. Az első jutalmat Graham Ádám nyerte - el, a' ki hajdan a' Roshirei Militziánál fő Sipos volt. — Egy szép készületű nagy Dudát nyert, melyre egy nemzeti zászló és egy ezüstös tábla s ezen 40 ezüst pénzek találtattak, s t.

Ujabb Tudósítások.

A' Francia Gazette ezeket közli Madridból November' 22-dik napjáról: — Ma reggel a' nép az Arany-kút előtt nagy számmal össze tolakodott, a' hol illy Ujságok közöltettek az Ingetlenekkel:

„Kadiks városai minden készületeket megtett, hogy magát a' Király' és Ministerei parancsolatainak ellenek szegezzék, s magát az első alkalmatossággal szabadnak, függetlennek, és Andalusia azon egyéb városai Oltalmazójának lenni kinyilatkoztassa, a' mellyeknek kedvek leszzen arra, hogy magokat abba az állapotba helyeztessék, mellyet a' Szabadság' és Egyenlőség' principiumai kívánnak, melly principiumok, az 1812-diki Cortesek által készítettett Constitúciónak valódiságát teszik. — „Kadiksban minden nemzeti sereg fegyverben vágnak s egy derék fegyveres osztályt formálván, a' reguláris-örző sereggel együtt teszik a' szolgálatot a' kapukon s az erősségekben. A' lakosok sánczokat építettek a' szározranyiló kapunál; s a' Z u a z o' hídját 11 ágyús Bateria fedi. — „A' Cortesekhez beküldötték a' Kadiksi lakosok a' magok Ultimatumjokat, melyben minden eddig eléforfordúlt dolgok ellen protestálnak, és kinyilatkoztatják, hogy egy tisztviselőt sem fognak megismerni, kit a' Király nevezett ki, a' mint is hogy Generalis Andillának, ki a' nép által elkergettetett Venegas' helyébe Kadiksi Fő Kapitánnyá neveztetett, a' S. Fernandói hidra elejébe mevéen, megmondották neki, hogy tüstént térjen vissza, mellyet Andilla meg is cselekedett. Azt is kimondják ezen Ultimatumjokban a' Kadiksiak, hogy az ő plánumjok már megvartároztatva és hogy Andalusianak legfőbb városai készek arra, hogy magokat véllék a'

függetlenségi öszszeszevetkezésben egyesítsék. — „Ezen tudósításokhoz azt is hozzáadták ma reggel, hogy azt forgatja elméjében ezen Andalusiai Szövetség, hogy Rigót nevezze a' maga Protektorává. — „A' Ministerek ellenben (mint feljebb említett) mind letették hivataljokból azokat az Andalusiai tisztviselőket, a' kik a' Királyhoz mostanság beküldetett Feladásokat aláírták: hanem éppen most olly hír kerekedett szárnyra, hogy a' Ministerek az Ország' kétségbeesett állapotát látván, mind lemondtak hivataljokról. — „Mi közelitünk (így szoll a' Gazette' levelezője) azon szempillantathoz, mellyet minden megszecske látó emberek azon szempillantattól fogva megjövendöltek, a' midőn néhány esmeretlen s gyáva tiszteknek hitszegő cselekedete a' Királyi hatalmat felforgatta. —

A' Király és Királyi Familia még most is Escuriálban laknak. A' Cortesekhez minden napon tudósítás tétettetik afelől, hogy mint vágnak ő Felsőgek.

A' Külső Minister Bardaxi Ur, mint mondják arra ajánlja magát, hogy maga olmegy', mint Polgári Kormányozó, Kadiksba, és ott az egész dohogást elcsendesíti.

B é c s.

Itt e' hónap' 12-dik napján ismét 10 millió forint papiros pénzt égettek el, mellyek a' Nemzeti Bankó által váltattak be.

Magyar Ország.

A' Kir. Helytartó Tanátsnál már a' második Egyházi Tanátsosnak helye is üresen lévén ő Csász. Kir. Felsőge az egyikre Fő Tisztelendő Juranics Antal Urat, Boldog Aszszonyhegyi Apáturt, Pétsi Kápta-

ian Kanonokját, Cathedralis Archi-Diaco-
nust, és a Méltóságos Pétsi Püspöknek a
Lelki dolgokban Vicariusát, s a Püspöki
Lyceum Pro-Directorát; — a másikkra Fő
Tisztelendő Kollár István Urat, a Nyúlak
Szigeti Sz. Mihály Praepostját, az Esztergo-
mi Érseki Káptalan Kanonokját, Honti
Archi-Diaco-nust, és a Primás Herczegnek
Udvari Kanonokját méltóztatott kegyelme-
sen ki-nevezni.

Ő Császári Királyi Felsége Fő Tiszte-
lendő Battyányi Aloiz Urat, az Esztergo-
mi Káptalan Kanonokját, a Theologia Do-
ctorat, a Pesti Fő Seminárium Rectorát,
és a Pesti Universitas Theologiai Kara
Dékánját, Madotsai Boldog Asszony A-
páturságával, — Fő Tisztelendő Láng For-
tunát János Urat pedig az Esztergomi Ér-
seki Káptalan Kanonokját, a Philosophia
és Theologia Doctorát, a Pázmán Semi-
nariumának Bétsben Rectorát, és a Bécsi
Universitas Theologiai Karának mostani
Dékánját, a Rekonyi Boldog Asszony
Apáturságával méltóztatott meg-tisztelni.

A Magyar Udv. Cancelláriának két
Referendáriussait, és Udvari Tanácsosait,
nevezetesen Méltós. Petkovits Lajos Urat,
és Mélt. Márkus Ignác Urat, a Sz. István
Magyar Király Rende Tiszjeivé, úgy mint
az elsőt azon Rendnek Titoknokjává, a
másodikat a Rendnek Tárnok- Mesterévé
nevezni méltóztatott ő Felsége.

A Nemes Szombathelyi Káptalanban
Fő Tisztelendő Eöde András Urat, ugyan
Káptalannak Custossát, Órségi Archi-Dia-
conust, és Szent Jakab Apáturát, nem

külömben a Püspöki Semináriumnak Re-
ctorát ő Tsász. Kir. Felsége azon Nemes
Káptalannak Fő Praepostjává nevezni méltó-
ztatott; a Méltóságos Szombathelyi Pü-
spök pedig, mint több esztendeig volt Pléb-
bánust, és Theológiának Professorát, ma-
ga Vicarius-Generálissává választotta. U-
gyan azon Nemes Káptalanba Kanonokká
nevezni méltóztatott ő Felsége Fő Tiszte-
lendő Várady János Urat, Szabad Királyi
Köszegh városa Plébánussát, azon Kerület-
beli Esperestet, és az ott lévő Árva-Ház-
nak volt Praefectussát.

Ő Császári Királyi Felsége által meg-
erősített Magyar Országai Pensionale In-
stitutum Deputatiójának nevében jelentek,
hogy a szokott félesztendei gyűlés a
jövő 1822-dik Ján. 13-kán fog tartatni,
Méltóságos Borsodi és Katymári Latinovits
János Urnak, a Királyi Magyar Helytar-
tó Tanács Tanácsbírájának, és Cancellaria
Directorának, Sz. István Magyar Király
Rende Vitézének Elöltlése alatt. A kik
tehát az ő Özvegyeiről és Árváikról gon-
doskodni kívánván, ezen Pensiós Intézet-
be fel vétetni kívánának, Kérelem Leve-
leiket szükséges bizonyításokkal megerő-
sítve még az említett Januarius 13-ik nap-
ja előtt Budára, ezen Intézetnek Deputa-
tiójához, szabad Póstán igazítani siesse-
nek; mert a kiknek Kérelem-Leveleik az
említett napig be nem érkezének, azok
tsak 1822. Jan. 1-ső napjától fogva vétet-
hetnek fel, midőn ellenben a magokat
most jelentőknek ideje 1821. Julius 1-ső
napjától fog számláltatni.

Redaktor: Páuczél Dániel. Nyomtatja Nemes Hirschfeldi Stöckholzer Felix.

(Am rothen Thurm im Müller schen Kunst-Gallerie-Gebäude Nro. 648).